

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci navrhovatelů: **a) L. D.**, a **b) Mgr. J. D.**, proti odpůrci: **obec Velké Karlovice**, se sídlem Velké Karlovice 1, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelů proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 20. 6. 2017, č. j. 65 Na 7/2017 – 19,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajskému soudu bylo dne 19. 5. 2017 doručeno podání, které posoudil jako návrh na zrušení opatření obecné povahy. Vzhledem k tomu, že návrh postrádal zákonem stanovené náležitosti, krajský soud usnesením ze dne 7. 6. 2017, č. j. 65 Na 7/2017 – 9, navrhovatele podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení doplnili a upřesnili své podání tak, aby uvedli, které opatření obecné povahy svým návrhem napadají a zda jej napadají jako celek, či pouze část, uvedli návrhové body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považují opatření obecné povahy nebo jeho část za nezákonné a navrhli výrok rozsudku. Navrhovatelé následně dne 18. 6. 2017 doplnili své podání, ovšem neuvedli v něm ani jednu z výše uvedených postrádaných zákonných náležitostí.

[2] Krajský soud proto usnesením ze dne 20. 6. 2017, č. j. 65 Na 7/2017 – 19, návrh navrhovatelů odmítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[3] Navrhovatelé (dále též „stěžovatelé“) proti tomuto usnesení krajského soudu podali včas kasační stížnost, v níž uvedli, že si jsou vědomi složitosti a naléhavosti věci. Dále poukázali na svoje zdravotní potíže a zmínili, že se snaží zabránit dalším škodám. Požádali o předběžné opatření dle § 38 s. ř. s.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 3. 7. 2017, č. j. 4 As 132/2017 – 17, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení každý z nich zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč a za návrh na nařízení předběžného opatření ve výši 1.000 Kč a aby ve lhůtě dvou týdnů předložili plnou moc udělenou advokátovi k zastupování

v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázali, že mají vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] Stěžovatelé následně zaslali Nejvyššímu správnímu soudu podání, v němž znovu uvedli skutečnosti, které zmínili již v kasační stížnosti.

[6] Výše uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovatelům doručeno dne 13. 7. 2017, kdy bylo dle doručenký založené ve spise vhozeno do poštovní schránky stěžovatelů. Lhůta sedmi dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet dne 14. 7. 2017 a uplynula dne 20. 7. 2017. Stěžovatelé však ve stanovené lhůtě a ani do dnešního dne soudní poplatek nezaplatili, přičemž ani nepožádali soud o osvobození od soudních poplatků.

[7] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyžve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*

[8] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

[9] Stěžovatelé byli řádně vyzváni k zaplacení soudního poplatku a poučení o následcích, které nastoupí v případě nezaplacení. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatelé ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatili, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s

[10] O návrhu na předběžné opatření již Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť by to za této procesní situace bylo nadbytečné.

[11] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. července 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu